

eF Tema del dia

La despesa sanitària

Pàgines 2 a 5

LA TITULAR DE SANITAT IRRITA PENSIONISTES, ORGANITZACIONS I POLÍTICS

La ministra confon els jubilats amb el copagament de fàrmacs

Montserrat diu alhora que el PP no preveu una alça i que l'estudiaran «els experts»
La mesura no prosperarà perquè ha rebut el rebuig de l'oposició

MANUEL VILASERÓ
MADRID

On vaig dir blanc, dic blanc i negre. Les successives declaracions de la ministra de Sanitat sobre la pujada del copagament farmacèutic dels pensionistes han sembrat la confusió i l'empipada entre afectats, partits, autonomies i organitzacions sanitàries. En el seu últim intent per aclarir la postura del Govern, Dolors Montserrat, no va fer ahir més que incórrer en noves contradiccions. Després d'assegurar que «no està en l'agenda del Govern», va admetre que, de totes maneres, s'estudiarà i va deixar en mans dels «experts» del ministeri i dels partits la decisió final.

«Penso sincerament que hauríem d'ajustar-lo millor, perquè els que paguen 18.000 i un euro paguen el mateix que una persona que cobra 100.000 euros. Penso que qui més té hauria de pagar més. Per tant, això ho volem revisar i així ho vaig dir en la compareixença». Aquesta rotunda afirmació seva als micròfons de Ràdio 4 va desfermar dilluns un temporal d'especulacions sobre una hipotètica pujada, com a mínim a una part dels jubilats d'aquell tram de renda, que ara comparteixen el mateix límit màxim de 18,5 euros al mes.

El seu departament no va sortir al pas amb cap aclariment al llarg de tota aquella jornada, però després va arribar per Twitter el que semblava un primer intent de rectificació. «No és cert que s'apugi el copagament farmacèutic als pensionistes amb ingressos de més de 18.000€», va escriure. ¿I als de 30.000? ¿I als de 60.000?

DESPRÉS DE TWITTER, TVE // Els portaveus ministerials remetien per més aclariments a l'entrevista que Montserrat tenia ahir a *Las Mañanas de La 1*, on va començar amb un altre indicatiu de marxa enrere. «No alarmem els pensionistes. Vull llançar-los un missatge de tranquil·litat i calma. La reforma del sistema de copagament no està ni a l'agenda del Govern ni a la del PP», va dir, però al minut va afegir que estava «disposada a estudiar-lo» després que

els experts portin a terme un informe que ni s'ha començat a confeccionar.

«Escollaré els experts i els grups parlamentaris, i, en funció d'això, decidirem (...) Potser no es tracta d'apujar el copagament, sinó d'abaixar-lo a alguns (...)» «El copagament podria pujar, baixar o quedar-se igual», va seguir sembrant dubtes.

Si una cosa va deixar clara la jornada és que la reforma no es farà i no perquè no ho vulgui la ministra, sinó perquè no tindria suport parlamentari. Al rebuig del PSOE i Podem a qualsevol tipus de copagament es va sumar ahir l'advertència del líder de Ciutadans, Albert Rivera. «Si la ministra vol modificar alguna cosa, haurà de bus-

Rivera: «És un debat de tertúlia, impropï d'un ministeri»

►► «Es tracta més d'un debat de tertúlia radiofònica, impropï d'un ministeri». Aquestes paraules, les més dures contra la ministra, li van arribar d'Albert Rivera, líder de C's amb el qual el PP havia tancat un acord sobre el copagament farmacèutic que no anava precisament en el sentit d'apujar-lo: «Crec que els ministres no estan per fer reflexions sense res darre, sinó per, en tot cas, buscar acords. Si la ministra vol modificar res, suposo que haurà de buscar acords parlamentaris. IC's no recolzarà la pujada del copagament per als pensionistes».

►► El PSOE, que s'oposa al copagament implantat pel PP en l'anterior legislatura, va acusar Montserrat de falta de «rigor» i d'intranquil·litzar els pensionistes: «No hi ha dret que la ministra sigui tan poc rigorosa de dir una cosa al Congrés i en dues entrevistes i després rectificar-la en un tuit a les tantes de la nit», va criticar el seu portaveu, Antonio Hernando.

car acords parlamentaris. I Ciutadans no recolzarà aquesta pujada del copagament per als pensionistes», va dir.

Montserrat es va escudar en el fet que la idea era aliena al seu partit i que la va llançar per primer cop en una compareixença parlamentària el 20 de desembre després d'escollar els grups però cap d'ells va posar sobre la taula una petició similar.

En aquella sessió, la ministra va prendre com a punt de referència l'acord parlamentari amb Ciutadans per dir que estava disposada «a estudiar millores en els trams existents, sobretot en el referit als ciutadans amb rendes compreses entre els 18.000 i els 100.000 euros a l'any». Millores, no pujades. El pacte amb el partit taronja, a més, només parlava d'«assegurar que el copagament farmacèutic no sigui una barrera en l'accés als medicaments, en especial per a famílies monoparentals o amb membres en situació de dependència» (mesura 44).

Una setmana després, la ministra va afirmar en una entrevista a *Abc* que el copagament «no» s'eliminarà, però «es revisarà». I en va donar més detalls. «Ara es paga en funció de la renda i reconeixem que no és just que paguin el mateix els que tenen una renda de 18.000 que els de 100.000 euros. S'establiran tres trams: un per als que guanyen de 0 a 18.000 euros, un altre de 30.000 a 60.000 i de 60.000 a 100.000 euros», va arribar a precisar.

COMPAREIXENCES AL SENAT // La ministra tindrà una altra ocasió d'explicar-se si accepta les compareixences urgents al Congrés que ja han sol·licitat el PSOE, Units Podem i ERC. De moment, avui compareix en la comissió d'Igualtat de Senat i la setmana que ve en la de Sanitat també de la Cambra alta, on ses senyories han agafat el gener de vacances parlamentàries.

Des de fora, l'escollaran les organitzacions de consumidors Facua i OCU, el gremi de farmacèutics, els sindicats CCOO i UGT, que han acollit empipats l'anunci, demanen més precisions i la majoria temen que una reforma acabi que alguns paguin més mentre que els més desafavorits segueixin igual. ≡

LA REACCIÓ DELS SEUS COMPANYS DE FILES

El «lapsus» ministerial incomoda el Govern i el PP

► El partit no va dur al programa apujar el copagament i no va ser consultat

PATRICIA MARTÍN
MADRID

Mariano Rajoy sempre presumeix de tenir el «rumb» clar i de fugir de les «improvisacions» que, en la seva opinió, caracteritzen els seus rivals polítics. No obstant, la imatge donada per Dolors Montserrat al mostrar abans d'ahir, di-

bilats amb rendes més altes paguin més per les medecines, per desmentir-ho a la nit en un tuit i augmentar la confusió ahir a l'assenyalar que no està en l'«agenda» però que s'«estudiarà», suposa una esmena a la totalitat a l'estil Rajoy. D'aquí ve que, segons fonts populars, l'actuació de la ministra de Sanitat, encara que no és la primera integrant de l'equip del president que cau en contradiccions i canvis de marxa, incomodés tant el Govern com el PP, per més que ho qualifiquin de «lapsus».

Montserrat, segons corroboren diverses fonts, no va consultar amb el PP les seves intencions d'«ajustar»

POLEMICA
MINISTRA
CATALANA

1 Dolors Montserrat és l'única catalana integrant de l'actual Govern de Mariano Rajoy

2 La guerra contra l'alcohol és un dels seus eixos. Planteja multar els pares de fills que beguin

3 L'erasmus espanyol' ha sigut una altra proposta del seu departament que ha generat controvèrsia

“

Dolors Montserrat

20-12-2016 (CONGRÉS)

«Estudiarem millores, especialment en les rendes de 18.000 a 100.000 euros»

9-1-2017 (RÀDIO 4)

«Penso que hauríem d'ajustar-ho millor, que qui més té hauria de pagar més»

10-1-2017 (LA 1)

«La reforma del copagament no està en l'agenda, però estic disposada a estudiar-ho»

La ministra de Sanitat, Dolors Montserrat, el 4 de novembre a la Moncloa.

el copagament farmacèutic dels jubilats que perceben entre 18.000 i 100.000 euros i el partit conservador no comparteix al 100% l'esperit de la mesura. El seu ADN consisteix a abaixar, no a apujar els impostos (encara que se'n desdigni cada vegada que no quadren els comptes o que s'ha de pactar amb l'oposició). De fet, en el seu programa electoral no apareix cap proposta per revisar el sistema actual, ni en la ponència social redactada de cara al congrés del febrer en què el PP preveu posar al dia el seu ideari.

AUGUREN QUE NO ES FARÀ // D'aquí ve que a la direcció popular hi hagi qui auguri que la proposta, tret que s'arribi a un consens entre els experts o amb la resta de partits, no es portarà a terme. Augmentar els copagaments sanitaris és impopular, provoca «molt soroll per no res», segons interpreten al PP, i Espanya no travessa en aquests moments una situació urgent que requereixi que s'espremi al màxim la butxaca dels espanyols.

el Govern

CRÍTQUES AL «GLOBUS SONDA»

NEUS MUNTÉ

➔ **La consellera de Presidència, Neus Munté, va retreure ahir a la ministra de Sanitat, Dolors Montserrat, que generi «intranquil·litat» entre la ciutadania només per voler, segons el seu parer, llançar «un globus sonda» per valorar l'opinió pública sobre possibles canvis en el copagament farmacèutic. La portaveu del Govern català va advertir que «no es pot jugar amb qüestions tan delicades».**

TONI COMÍN

➔ **El conseller de Salut, Toni Comín, va demanar a la ministra que sigui «una mica més concreta i rigorosa».**

Llavors, ¿per què la ministra es va ficar en aquest embolic? A l'hora de respondre aquesta pregunta els seus companys de files són benèvols amb la ministra. No creuen que hagi sigut una ficada de pota intencionada, sinó un «error d'explicació» o un «lapsus».

En aquest context, el ministre d'Economia, Luis de Guindos, va assenyalar, com Montserrat, que la reforma del copagament «no està al damunt de la taula» del Govern, i va considerar que la intenció de Sanitat és «obrir un període de reflexió». Mentre que l'extitular de Sanitat i president del PP basc, Alfonso Alonso, va ratificar que la modificació dels trams no està «ni en l'agenda ni és una prioritat» del l'Executiu.

Per la seva part, Carlos Fernández Carriedo, conseller de treball de Castella i Lleó, comunitat governada pel PP, va sostenir que convé «reflexionar» sobre si la reforma que es va fer el 2012 és «suficient» i «si hi ha col·lectius que fan aportacions que no haurien de fer-les» pel seu baixos ingressos. ≡

LES CONSEQÜÈNCIES

Els més damnificats

El copagament que va imposar el PP va afectar el doble els pensionistes que els treballadors

M. V.
MADRID

«**L'austeritat en la despesa pública, imprescindible en tot moment, s'ha convertit en un objectiu inajornable**». Així justificava el Govern el decret d'abril del 2012 que va establir el nou sistema de copagament farmacèutic per trams de renda, tant per als jubilats com per als actius. Gairebé cinc anys després, no hi ha acord entre els especialistes sobre l'efectivitat econòmica de la mesura ni cap estudi sobre quin impacte ha tingut en la salut dels que s'han vist obligats a renunciar a la compra dels fàrmacs per falta de diners.

La despesa farmacèutica es va reduir clarament al principi, també per la suma d'altres mesures, com la retallada de la llista dels medicaments subvencionats, però des del 2014 va tornar a créixer fins que el 2016 va superar clarament la del 2012. L'acumulat del novembre passat va arribar a 9.895 milions d'euros, quan la mateixa dada el 2012 era de 9.057. El 2013 va arribar a baixar per sota de 9.000 milions. ¿Tornar a moderar la despesa és l'objectiu de la revisió proposada per la ministra de Sanitat? Si és així, seria una motivació oculta, perquè la ministra només va utilitzar l'argument de l'equitat, que «qui tingui més pagui més».

Tres trams

El decret imposat per la còmoda majoria absoluta del PP va establir un sistema pel qual els treballadors actius contribueixen al 40% del cost del medicament si disposen d'una renda de fins a 18.000 euros, el 59% per als de fins a 100.000 i el 60% a partir d'aquesta xifra. Els pensionistes de fins a 18.000 euros paguen el 10% del preu marcat amb un màxim de 8 euros/mes; de 18.001 a 100.000 també paguen el 10% amb un màxim de 18 euros, i els de més de 100.000, que paguen el 60% del medicament, amb un màxim de 60 euros/mes.

La primera vegada que va llançar la seva proposta, la ministra no va precisar al Congrés si la revisió afectaria els jubilats, els actius o tots dos. En les últimes declaracions només s'ha referit als jubilats.

Un estudi del 2014 de les universitats Pompeu Fabra i de Las Palmas sobre l'efecte del decret del 2012 en

medicaments per a malalties cròniques (diabètics, antitrombòtics i d'obstrucció respiratòria) va arribar a la conclusió que el consum de dosis diàries d'aquestes medecines va caure tot just aplicar-se la norma. La rebaixa es va moderar els quatre anys posteriors.

El mateix informe, *Copagaments Sanitaris. Revisió d'experiències internacionals i proposta de disseny*, elaborat per a la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada (Fedea), destacava que, tot i l'existència dels màxims, a qui més havia afectat la mesura era als pensionistes. Mentre aquests haurien reduït el seu consum el 6,8%, els actius ho havien fet el 3,2%. Però també afegia que amb el temps l'efecte s'ha anat diluint en tots dos col·lectius.

Altres estudis han calculat que

L'actual despesa farmacèutica ja supera la del 2012, l'any que es va aplicar la retallada

No hi ha estudis sobre l'impacte en la salut dels que han deixat de prendre fàrmacs

al voltant del 20% dels pensionistes han renunciat a algun medicament receptat per no pagar-lo. Ningú ha avaluat quin impacte ha tingut en la seva salut. Alguns experts afirmen que això demostra que molts reben fàrmacs de més, i que no els passa res per renunciar-hi, però sense cap evidència empírica d'això.

La Generalitat valenciana va decidir el 2015 anul·lar parcialment els efectes pràctics de la norma. Va destinar una partida per subvencionar el copagament de jubilats amb ingressos més baixos de 1.000 euros/mes. La Conselleria de Sanitat va assegurar, en un primer balanç, que l'abandonament de medicaments va caure el 24% en tres mesos: 14.000 persones menys van deixar d'adquirir els fàrmacs per a les seves malalties. ≡

La despesa sanitària ► L'opinió dels afectats

LUISA FERNÁNDEZ

«Costejava un fàrmac que no cobria el Seguro»

«Em sembla malament que vulguin apujar les medecines als jubilats. Jo cobro una pensió de 800 euros i durant una bona temporada he estat costejant de la meua butxaca un fàrmac que no em finançava la Seguretat Social. No podia renunciar a prendre'l».

JUAN ANTONIO MARTÍNEZ

«Els jubilats ja hem cotitzat prou»

«Està molt malament el que volen fer. ¿Per què vol apujar els medicaments? Els pensionistes ja hem cotitzat prou i hem pagat impostos i ara a sobre ens volen cobrar més. Les medecines haurien de ser gratuïtes per als jubilats».

AMELIA CASADO

«És lògic que els que més guanyen abonin més»

«Em sembla lògic que les persones que guanyen més les obliguin a abonar més per les medecines. A mi no m'afecta aquesta decisió perquè encara que he treballat de cuinera tota la vida, només cobro una pensió de 750 euros perquè tinc una invalidesa del 75%».

RICARD JULIÀ

«És una fórmula per rebaixar les pensions»

«No em sembla bé la pujada del copagament a les rendes altes que vol aplicar el Govern. No considero que sigui una decisió encertada, més aviat crec que és una fórmula que només servirà a la llarga per rebaixar l'import de les pensions».

Entitats indignades

La presidenta de les organitzacions d'acció social critica que es torni a parlar de retallades i el responsable de la Taula del Tercer Sector lamenta la falta de rigor de la ministra

EL PERIÓDICO
BARCELONA

L'anunci de la ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, Dolors Montserrat, d'augmentar el copagament de medicaments als jubilats amb rendes d'entre 18.000 a 100.000 euros va causar preocupació i indignació en les entitats socials i va generar alarma.

Teresa Crespo, presidenta de les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), assegura que una vegada més s'estan reduint els drets dels ciutadans. **«Tornem a les retallades de l'Estat del benestar».** A Crespo no la convenç l'argument que qui guanya més pagui més. **«Això -va postillar- ho han d'aplicar al sistema fiscal i així s'evitarien estalviar en misèries».**

Oriol Illa, president de la Taula del Tercer Sector de Catalunya, que agrupa unes 3.000 organitzacions, critica la falta de rigor de les declaracions de la minis-

tra perquè han suposat **«preocupació i desconcert»** en un col·lectiu castigat per la crisi econòmica. Segons la seva opinió, no és el mateix que un jubilat cobri una renda anual de 18.000 que una de 100.000 euros. **«Un polític no ha de generar incertesa i menys en un sector al qual se li ha congelat la pensió. L'anunci de la ministra s'ha fet amb molt poca serietat i en el tema de les pensions és un error polític»**, va sentenciar.

Crítiques dels pensionistes

Els jubilats, tant els que cobren una renda alta com els que no perceben quantitats elevades, també qüestionen la decisió de Dolors Montserrat. Juan Antonio Martínez Buendía, la seva dona, Joana López, i el seu company de quinta Jesús Colás postillen: **«Ningú hauria de pagar per les medecines, ja hem cotitzat prou durant els anys que hem treballat».** Tots

coincideixen que ja hi ha hagut bastantes retallades. **«Ja és hora que ens deixin respirar»**, argumenten.

La responsable de les ECAS explica que les declaracions de la ministra de Sanitat sembla que són un globus sonda **«per veure com reacciona la gent. La decisió d'apujar el copagament no està presa en ferm».** No obstant, la preocupació de Crespo va més enllà i es pregunta: **«¿Només es modificarà el pagament en els medicaments o el copagament afectarà altres serveis sanitaris? ¿Estem davant reformes més profundes i globals de les pensions?»**

La inquietud de les entitats socials no és intranscendent. El temor l'aporten les dades i les peticions d'ajuda. Càritas Catalunya, per exemple, ha multiplicat per quatre les partides econòmiques destinades a cobrir despeses sanitàries que la Seguretat Social no finança o tan sols ho fa en part. **«No totes les despeses sanitàries es-**

«¿Sols es canviarà l'actual copagament o també s'incidirà en altres serveis sanitaris?»

tan cobertes a nivell públic», recorda l'entitat.

Hi ha un col·lectiu de gent que pateix el que es denomina pobresa severa, a pesar dels límits en el copagament, no pot costejar el tractament mèdic i farmacèutic. Les entitats socials tenen constància que hi ha un grup de malalts que demoren o redueixen la presa dels medicaments que els recepten.

Oenagés farmacèutiques

L'oenagé Banc Farmacèutic havia atès fins a l'octubre passat, a Barcelona i a la localitat de Montcada i Reixac (Vallès Occidental), més de 700 persones que no podien costejar-se els fàrmacs. Les peticions augmenten: el 2015 les entitats socials van demanar a l'entitat solidària prop de 35.000 medecines per un valor de 116.000 euros.

Els treballadors amb una renda anual que oscil·la entre els 18.000 i els 100.000 euros abonen el 50% del preu dels fàrmacs. A Catalunya es redueix al 10% quan el treballador pateix diverses malalties cròniques, cobra menys de 24.000 euros anuals i té reconeguda una disminució. La factura per la despesa de medicaments a Espanya es va reduir dels 11.000 als 9.200 milions d'euros anuals durant el període del 2011 al 2014. ≡

ANTONIO MORENO

«És molt dur el que li faran a la gent»

«Em sembla molt dur el que li faran a la gent. Està molt malament. No he hagut de deixar de prendre un medicament o pagar-me'l jo mai. Gairebé no prenc fàrmacs, només dos. Em trobo bé, però el meu gimnàs em costa estar així».

HORTENSIA A.

«La gent que no té res no ha de pagar»

«Els que no tenim res no hauríem de pagar res. He treballat tota la vida. Primer, vaig tenir una feina a París, però els propietaris no em van assegurar i quan ho vaig saber ja s'havien mort. Ara cobro 150 euros de pensió de França i 450 euros d'aquí».

JESÚS COLÁS

«Amb tanta corrupció i encara a sobre paguem»

«Abono el 10% de les medecines, però no hauríem de pagar ni això ni res, els medicaments han de ser gratuïts. Després de tots els casos de corrupció que estan sortint, encara volen que els pensionistes paguem les medecines».

ADORACIÓN FERNÁNDEZ

«No em sembla bé ni per a les rendes altes»

«No sé el que em correspon pagar pels medicaments que prenc. M'han receptat tres pastilles diàries. Però, encara que la gent cobri una pensió més alta no em sembla bé que augmenti el copagament als que superin els 18.000 euros».

La despesa sanitària ► L'opinió

Pàgines 2 a 5 ◀◀◀

La ministra ha piulat. I no ho dic només pel missatge de Twitter posterior amb el qual va posar al congelador el que acabava de dir prèviament, sinó pel fet que a tot ministre de Sanitat tard o d'hora se l'espera a causa de la *salsa* que acompanya qualsevol declaració mínimament adobada.

La ministra és nova. Sent inquieta, s'ha fixat en un arbre del bosc i no li ha agradat el que ha vist. I ho ha dit. Amb el soroll que ha generat començarà a aprendre com s'han de comunicar les coses; el problema és que sovint, quan els ministres aprenen com s'han de comunicar les coses són destituïts. Sense anar més lluny, des de la meva posició al consell assessor del ministre-

No és que la ministra no tingui raó, però desvia l'atenció de reformes sanitàries més importants

ri (amb diferents noms: salut, sanitat, benestar, igualtat, política social... Un clàssic per a qui fa els papers de carta i els cartells dels despatxos) he vist des de l'etapa de **Romay Becarria** ni més ni menys que 10 ministres (molts de pas, i altres quota femenina al Govern).

El problema dels barems

La ministra, amb prou empena, s'ha fixat que el copagament establert als pensionistes, que prou va costar implementar al seu dia – malgrat que clamava al cel la inequitat del seu tractament respecte del dels aturats i altres col·lectius de rendes baixes –, és poc *granular*: un pensionista de 18.001 euros

Anàlisi

Guillem López-Casasnovas

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA I DIRECTOR DEL CENTRE DE RECERCA EN ECONOMIA I SALUT DE LA UPF.

Focus equivocat

JOAN PUIG

►► Expedició de medicaments en una farmàcia de Barcelona.

anuals és tractat, a l'hora d'establir el seu copagament màxim, igual que un de 100.000 euros i de manera molt diferent al d'un de 17.999 euros.

Aquest és un problema estès en molts àmbits de les polítiques públiques que estableixen categories: els dependents amb un barem (estimació de necessitats) de 24 punts no tenen dret a serveis públics de dependència, però amb 25 punts, sí. I aquests que sí que hi tenen dret,

denominats de grau 1, es consideren iguals que els dependents de barem 49, itambé de grau 1! Així, aquests meriten uns serveis molt diferents dels de 51 punts, que ja tenen un grau 2. I les discontinuïtats continuen malmetent la lògica de les prestacions. Aquestes classificacions, en la mesura en què transcedeixen els serveis, es veuen menys, però si en comptes de serveis es comptabilitza diners (prestacions monetàries o copagament, com en

el cas que ens ocupa), els afectats protesten.

El problema és que quan la ministra es fixa en aquest punt arrossega tothom a focalitzar en el mateix punt; lloc en el qual, com diem, hi haurà indignats i qui traurà profit de l'embolic. Fa així que de la sanitat se'n parli per la part més lletja (dels diners, i no dels seus efectes sobre la salut), i sobretot desvia l'atenció fora d'altres àmbits molt més importants, que requereixen reformes molt més transcendents.

Per exemple, que es fixi la ministra com paguem els hospitals (per activitat, *com pitjor, millor*); com existeixen sitges en els medicaments que els impermeabilitzen de la relació cost/efectivitat respecte d'alternatives terapèutiques; com creix la factura de farmàcia hospitalària quan s'esgota l'efecte anterior del medicament contra l'hepatitis C; com paguem salaris a professionals que volen cobrar com a treballadors per compte aliè i decidir per compte propi; o com parlem de salut global, prevenció de malalties evitables i coordinació de serveis però en realitat no incentivem prou la integració sociosanitària, ni la dels mateixos proveïdors sanitaris d'atenció especialitzada amb la primària.

La ministra dispara així un tret esguerrat, no perquè no tingui raó en el que diu sinó perquè al pantà on es fica hi ha poques arrels fèrtils per treure per a la millora de la salut dels espanyols.

Penalitzar els abusos

Fixem-nos finalment en els instruments per atacar el que no agrada, la qüestió *granular*: voldríem un copagament molt més sensible a la renda de cadascú. De fet, passar de tres a cinc trams tampoc no ho arregla: més categories, més salts de categoria... per *grànul* d'un euro més.

Algú podria dir que si es vol graduar pagament i renda per a això ja tenim l'IRPF: fem que tot es pagui amb impostos i deixem de marejar amb copagaments. Això seria una solució falsa, ja que aquesta mesura busca implicar l'usuari i no només el contribuent. Com he argumentat de manera extensa a *Una reflexió general sobre el finançament sanitari i una proposta d'articulació de copagaments basats en renda* per a la Fundació Campalans, la solució raonable radica a portar el copagament a la renda i no la renda al copagament. Vull dir que de la mateixa manera que a la base imposable de la renda ja es permet avui restar despeses que es volen incentivar, a aquesta mateixa base es podrien sumar les que es volen penalitzar (evitant con-

La solució raonable radica a portar el copagament sanitari a la renda i no la renda al copagament sanitari

sums abusius, per exemple). S'augmentarien així les bases no només fent un copagament vinculat a la renda, isinó que el faríem progressiu!

La proposta té diversos avantatges més: no estigmatitza *tipus de pobres* (de 18.000 euros, de 12.000, de 9.000 o l'antiga beneficència) i té elements pedagògics. Quan s'incorporés a la declaració de la renda l'ús de serveis fora de l'establert (una urgència que no ho era, una visita a l'especialista sense passar per la medicina primària, un medicament de marca davant d'un bioequivalent), recordaríem que les coses tenen un preu per mal ús, i del bon ús n'aprendríem el valor de pagar impostos. ≡

Conservació, restauració i ciència. La Façana de Petons, 2

CHROMA

RESTAURACIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

Carrer Escudellers Blancs 3 bis baixos - 08002 BCN - Tel: 933 174 513 - www.chroma.es

El carrer Petons recupera una de les façanes i amb ella l'inici de l'encant que tenia aquest carrer en l'època Barroca. Les veus populars i fins i tot la literatura n'ha fet llegendes i diverses versions sobre l'origen del nom. Des de lloc habitual de passions ocultes de les parelles, fins a espai de comiat de familiars abans de les execucions, que tenien lloc a l'explanada del davant.

L'objectiu de **CHROMA** era recupe-

rar una façana sense desvirtuar el que havia estat. Tot un repte, però alhora l'essència del que som i el que promovem com a restauradors, conservadors i científics.

Cristina Thió ens explica que primer calia despullar una façana molt mutilada per elements aliens a l'original, retirant el revestiment de ciment per després entendre, investigar i projectar els "esgrafiats" malmesos per les ampliacions posteriors de finestres al segle

XVIII i l'execució d'una posterior remunta.

La mutilació més important es produïa durant el segle XX utilitzant materials inadequats i agressius. Recordeu que la calç és flexible, transpirable i permeable. Tot el contrari del ciment.

El resultat el podeu gaudir passejant per aquest carrer del casc antic amb un acabat on s'aprecia l'edat de l'edifici, recuperant l'essència de l'original per tal que la gent l'estimi tal com era i tal com és.

CHROMA

FUNDACIÓ
PATRIMONI, DIVULGACIÓ I FORMACIÓ

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen posicions personals.

Copagament: una polèmica irresponsable

La ministra de Sanitat, Dolors Montserrat, s'ha enredat amb una sèrie de declaracions i desmentiments sobre la possibilitat de reformar el copagament sanitari dels pensionistes que cobren més de 18.000 euros a l'any. Ho va insinuar al Congrés de Diputats sense que l'oposició li repliqués, ho va entredir en una entrevista periodística, ho va explicitar en una ràdio, ho va desmentir a Twitter i ho va reiterar en una intervenció televisiva. La seqüència, amb independència de l'opinió que ens mereixi la mesura, és d'una gran irresponsabilitat ja que alarma innecessàriament un col·lectiu vulnerable des de tots els punts de vista com és el dels jubilats.

Per acabar d'agreuja-ho, la proposta és d'una gran frivolitat perquè difícilment té una base política en la qual sustentar-se. El partit de la ministra no portava aquest assumpte al seu programa, ni Rajoy el va es-

mentar en la investidura ni l'ha plantejat en els pactes amb qui el recolzen parlamentàriament. Una ministra d'un Govern en minoria no es pot passejar pels estudis i els platós confonent la població amb l'anunci de mesures que no compten ni amb el suport del Govern ni amb la majoria necessària al Congrés.

Si entrem en el fons de la qüestió, l'assumpte mereix un debat més de fons. En primer lloc sobre l'equitat i la progressivitat fiscal. La crisi i el creixement de les desi-

La ministra d'un Govern en minoria no pot llançar propostes sense assegurar-se la majoria parlamentària

gualtats ha posat sobre la taula els defectes d'una fiscalitat com l'espanyola que es basa principalment en la progressivitat dels impostos però que també inclou el copagament de serveis públics per part dels usuaris en la sanitat, en el transport, en el medi ambient, en l'educació superior o en les infraestructures.

Certament, l'actual sistema de copagament dels medicaments crea zones d'inequitat en les fronteres dels trams d'ingressos dels pensionistes i entre aquests i els treballadors actius. Passa sempre que es recorre a l'aportació dels usuaris, en aquest cas més per raons dissuasòries que no pas financeres. La solució exigeix als que demanen l'eliminació dels copagaments que proposin algun tipus d'alternativa per fer sostenible la despesa sanitària. I arribats a aquest punt, és evident que el problema més urgent no és la despesa dels pensionistes en medicaments.

L'abisme entre rendes a Barcelona

L'informe sobre la renda familiar del 2015 a Barcelona confirma, amb poques variants en relació amb períodes anteriors, que els estralls causats per la crisi han dibuixat un mapa de la ciutat en el qual les diferències entre els barris més rics i els més pobres són abismals. «S'ha aturat una tendència i ara s'ha de revertir». Són paraules de Gerardo Pisarello, primer tinent d'alcalde, que expressen el desig que la bretxa no s'engrandeixi però que xoquen amb la certesa

d'unes xifres que ens parlen, per exemple, de l'augment de l'índex de pobresa en sis dels deu barris amb menor renda de Barcelona. Una dada significativa de l'informe és comprovar el descens progressiu del que entenem per classe mitjana, que en pocs anys ha passat de ser gairebé el 60% de la població barcelonina a convertir-se en el 44% del total, en paral·lel a l'augment, en el seu conjunt, del nombre de ciutadans en la franja de rendes baixes. Al mateix temps, i a causa del fenomen de la gentrificació (nous residents

amb més recursos que els antics veïns en barris de moda), es dona el cas de districtes amb notables diferències internes, amb ascensos ocasionats en aquestes zones delimitades. Revertir la tendència, o almenys suavitzar-la o procurar que l'esvoranc no sigui tan escandalós, requereix temps i una política continuada i coordinada d'iniciatives socials, educatives i econòmiques que Barcelona s'ha de plantejar sense dilació, perquè l'objectiu no pot ser un altre que aconseguir una ciutat més equitativa.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Steve
Bannon
Agitador ultra

★★★★

Breitbart, el portal mediàtic dels EUA que basa el seu èxit en la manipulació de la informació, prepara el desembarcament a Europa via França i Alemanya. En els seus quatre anys al capdavant del mitjà, Bannon ha accentuat el seu perfil supremacista i islamòfob. **►Pàg. 14**

Toni
Martín
Dirigent del PP andalús

★★★★

Vicesecretari de Coordinació Política dels conservadors andalusos, va fer al seu compte de Facebook un sa exercici d'autocrítica al refutar, després de les seves vacances a Catalunya, tots els tòpics «malignes» i clixés sobre els catalans que només generen «odi». **►Pàg. 19**

María Dolores
De Cospedal
Ministra de Defensa

★★★★

L'assumpció per Defensa, 14 anys després, que l'Administració no va obrar correctament en el cas del Iak-42 és un mínim acte de decència que converteix en encara més esperpèntic el paper de Federico Trillo en aquella tragèdia. **►Pàg. 22**

Fernando
Blanco
Pare de la menor Nadia

★★★★

El cas de l'estafa per una malaltia rara d'aquesta nena d'11 anys ha donat un altre gir després que la policia trobés fotos de caràcter sexual de la petita en un pendrive del seu pare. Se li podria imputar un delictes de pornografia infantil. **►Pàg. 28**

Maria
De Medeiros
Actriu

★★★★

La polifacètica intèrpret portuguesa, també directora i cantant, és objecte d'una retrospectiva a la Filmoteca amb 15 títols representatius d'una carrera amb empremta a Catalunya i Barcelona, la ciutat on resideix. **►Pàg. 49**